

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

res huius mundi; & quàm rectè ipsi fecissent, quòd statum elegissent religiosum. Et sæpe alias venit Villa-gartiam, eo solùm nomine, vt cum Patre Balthassare negocia sua conferret, eiusque de eis iudicium sequeretur.

§. I.

SED vberiore adhuc fructum fecit, quoties Villalpandum ad Ducissam de Frias se contulit, duasque eius filias D. Iohannam Velascam Marchionissam Lombaïam, & postea Ducissam Gandiensem; Et D. Agnetem Velascam, quæ postea fuit Comitissa Montis Regij; quibus & multis alijs harum Dominarum matronis magnum attulit feruorem. Ipsa Ducissa dudum erat exercitijs Orationis ac Deuotionis, omnique virtuti addicta: quam tamen P. Balthassar valde in eisdem perfecit, docens, quem in finem essent ea dirigenda, iuxta maiorem eius necessitatem vt scilicet integram & absolutam haberet resignationem & conformitatē cum voluntate diuina in rebus omnibus: volens scilicet, & cum animi delectatione amplectens, quidquid Deus vellet, & eidem placeret: reiectis anxietatibus & nimijs tristitijs, quæ ob aduersos euentus oriri solent, nisi hæc adsit conformitas. Et quoniam hæc Domina valde optabat, eam habere perfectè; oppugnabatur verò à multis importunis curis, quæ illam inquietam reddebant, tradidit ei P. Balthassar duas meditationes scriptas de Prouidentia diuina: vt in eis sese exerceret. In quibus P. non solum spiritum suum aperuit

sed cognitionem etiam ac zelum, eorum, quorum curam in se recipiebat: ac propterea eas hic subiiciam.

MEDITATIO prima sic habet: constituta in conspectu Christi D.N. eiusque Curiae coelestis, coram cuius Maiestate geritur, quid tibi euenit; & qui suos fideles plus diligit, quam ipsimet se ipsos diligant. tria hæc puncta perpendes.

PRIMUM, est ex S. Dorotheo: ut fides nostra valde excitetur ad apprehendendum, quod nullus in rebus humanis euentus adeo ingratus, turbatus & qui nos premat, euenire nobis possit absque Providentia diuina; ubi autem Dei Providentia est, omne etiam bonum adest, & omnia ordinantur ad animæ bonum. Quare in omni genere Euentuum molestorum dices tibi ipsi, paupertas, & exiguarum facultates temporales, res est valde ingrata ei, qui ratione sui Status & amplitudinis tenetur ad grauiora onera portanda: at paupertas cum Dei Providentia coniuncta, magnam procul dubio, & securam vitam adfert. Quod alij tui obliuiscantur, contemnant, & res tuæ inuertantur, magna est anxietas, & pressura: eadem tamen sub directione ac Providentia Domini nostri, magnum procul dubio thesaurum continet ei, qui scit in tuto illum collocare.

SECUNDUM punctum est: hoc supposito, quod quicquid in hac vita merito potest nobis sollicitudinem adferre, id fit, quod spectat ad animam, eiusque maiorem profectum; & quod pertinet ad vitam corporis eiusque sustentationem. Circa utrumque horum necesse est valde benè perpenſa habere Christi Domini nostri verba,

„ quibus æterni sui Patris erga nos prouidentia
 „ stendit, quæ verba, nostris cordibus infixæ valde
 „ habere debemus, tanquam certa pignora prouidentia
 „ eius, vt rectè intelligamus ac deducamus
 „ in opus quid sit nobis faciendum, quando aliqua
 „ harum vel aliarum rerum nobis deest. Dicit
 „ que Christus Dominus noster apud sanctum Mat-
 „ theum: *a orantes (in rebus scilicet animæ) nolite*
 a Matt. 6. „ *multum loqui sicut Ethnici. putant enim quid in*
 7. 25. „ *multiloquio suo exaudiantur, quasi vi suarum ra-*
 „ *tionum, velint ipsum Deum conuincere & vige-*
 „ *re. Nolite ergo assimilari eis. Scit enim Pater ve-*
 „ *ster, quid opus sit vobis, antequam petatis eum. Nisi*
 „ *solliciti sitis dicentes: quid manducabimus, aut bi-*
 „ *bemus, aut quo operiemur: hæc enim omnia gentes*
 „ *inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus*
 „ *indigetis.* Perpendens ergo hæc verba facias in te
 „ ipsam, reflexionem; & ex sollicitudine quam tibi
 „ adferunt filij tui, maximè, quibus non est adhuc
 „ prospectum, conijcere licebit, quam solida hæc
 „ cura inerit Deo erga suos: quare cum ipsi sit cura
 „ de eis, tutò poterunt ipsi sollicitudinè, quam de se
 „ ipsis habent, deponere, & in ipsum Deum rejice-
 „ re, vt S. Petrus fieri iussit dicens: *b omnem sollicitu-*
 b 1. Pet. 5. „ *dinem vestram projicite in eum: quoniam ipsi cura*
 7. „ *est de vobis.*
 „ TERTIVM punctum erit, considerare: eum,
 „ qui securos nos reddit de hac æterni Patris erga
 „ nos prouidentia, non esse quemcunq; hominem;
 „ sed ipsummet eius filium naturalem, Christum
 „ Dominum, ac Redemptorem nostrum, qui opti-
 „ mè nouit, quid in eius pectore lateat; illudq; no-
 „ bis ad magnum nostrum solatium, manifestat, in-
 „ tail-

ta illud, quod scriptum est : *e vnigenitu filius*, ^{“c Ioã. 1. 18.}
qui est in sinu patris, ipse enarrauit. Cum quo in-
 stituendum est colloquium & orandum, vt cum
 ipse fidei nostræ det intellectum : eundem etiam
 tibi det, quando & sicut magis expediet, circa fidē
 eius prouidentia: vt quemadmodum per eam to-
 tum bonum tuum dirigis: ita scias solatium acci-
 pere ex quocunq; eius euentu; eumq; tanquam de
 manu eius æstimare, & ex eo proficere. Hic è verò
 impones, dicta semel precatōne Dominica, in
 qua dulcis hæc & paterna prouidentia pulchrè
 depicta continetur.

Hæc prima fuit meditatio, quam Pater Bal-
 thassar piæ illi Dominæ dedit. Sed referam hic
 sancti huius viri humilitatem, quam ostendebat,
 in quacunque occasione occurrente, accipiendi
 & audiendi aliorum iudicium & consilium, et-
 iam inferiorum. Nam cum ipse hæc scribe-
 ret, ingressus ego sum, vt meæ conscientia
 rationem ei redderem, (eram enim in ter-
 tia probatione) dixitque mihi: se scribere tria
 prædicta puncta de Prouidentia diuina, vt mit-
 teret ad illam Dominam afflictam. Cui ego di-
 xi, me tria alia valde apta legisse in quodam
 Dialogo Sanctæ Catharinæ Senensis, de perfe-
 ctione, quæ ipsemet D e v s illi tradiderat.
 Statim ille magna humilitate (qua non sum
 parum ædificatus) ea petijt à me, &
 misit ad illam Dominam, in
 hunc modum.

(..)